

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUREN

P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

ALB. GIRAUDLAAN, 105, SCHAARBEEK

Telefoon : 16.00.73

11^e JAARGANG 1957 - Nr 3

Onze Algemene Vergadering, gehouden te Schaarbeek op 16 Juni 1957

Zondag 16 juni 1957, te 9 uur 10' op de Liedts-
plaats te Schaarbeek.....

Een al te mild zonnetje verkondigde ons dat de
zomer voorgoed was aangebroken. Het uitzicht van
de Liedtsplaats was normaal, maar het was reeds
snikheet... Enkele voorbijgangers... Een vijftiental
personen, in lichte zomerkledij, beladen met aller-
lei pakken, stonden hunkerend te wachten naar de
gelukkige tram, waarmee ze de brandende stoepen
en de vuile lucht van de stad zouden ontvluchten...

In de Paleizenstraat, ter hoogte van nr 130, ston-
den drie personen aandachtig rondom zich te kij-
ken, nl. onze federale voorzitter Generaal SEVRIN,
onze liefvallige Meter, Juffrouw SEVRIN en kame-
raad MOORTGAT. Ze ontwaarden niemand.....

Op zeker ogenblik verschenen op de plaats zelf
drie muzikanten in kaki-uniform. Daarna kwamen
Mevrouw en kameraad ITTERS aan, gevolgd door
kommandant en Mevrouw GEORGE, de vrienden
CARDYN, VAN CLEVEN met zijn dame, CLOSSET,
BERTRAND, VANDEN EYNDE in uniform van lui-
tenant M.P., en nog anderen.....

Alras stonden een zestigtal personen rond de
voorzitter geschaard. Ondertussen verzamelden ins-
gelijks de muzikanten en stelden zich in rang op...

De vaandels werden ontvouwd. Kameraad BER-
TRAND gaf de nodige richtlijnen voor de vorming
van de stoet.

Eindelijk te 9 uur 40', voorafgegaan van de in-
drukwekkende en talentvolle harmonie van de Inva-
liden, alsook van de vaandels der Ontmijners en van
enkele Schaarbeekse verenigingen, vertrok de stoet

langs de Gallait- en Rubensstraten in de richting
van de St. Servatiuskerk.

Op de doortocht betuigden talrijke verwonderde
voorbijgangers hun warme sympathie tegenover
onze dappere kameraden.

Godsdienstige Plechtigheid

De H. Mis ter nagedachtenis van de 110 ontmi-
ners, die gedurende hun zo gevaarlijke opdracht vie-
len, werd opgedragen in de prachtige Sint-Serva-
tiuskerk. De aangebrachte versiering was uiterst
verzorgd.

De vrienden ITTERS, BERTRAND en CLOSSET
waren met de ontvangst van de genodigden belast.
In het koor waren de vlaggen van de Ontmijners,
alsook deze van de verschillende Schaarbeekse ve-
renigingen opgesteld. Kolonel LINDEN, vertegen-
woordiger van dhr Minister van Landsverdediging,
werd bij zijn aankomst begroet door onze federale
Voorzitter, die hem begeleidde naar zijn voorbe-
houden plaats op het koor.

De kolonels BAUDOUIN en POSSCHELLE luister-
den eveneens deze plechtigheid met hun aanwezig-
heid op.

De kerk was proppensvol en de Schaarbekena-
ren hadden eens te meer willen bewijzen dat ze ons
een warm hart toedragen.

Na een dreunend Vaderlands Lied, op het groot
orgel uitgevoerd, nam de dienst een einde.

De stoet zette zich opnieuw in beweging en, begeleid door de muziekkapel van de Invaliden, begaf men zich naar het Gemeentehuis, Collignon-plaats.

Neerleggen van Bloemen aan het Dodenmonument

De voornaamste groeperingen van de Federatie der Schaarbeekse verenigingen stonden de Ontmijners af te wachten vóór het Dodengedenkteken. Generaal SEVRIN legde een bloemenruiker neer, terwijl het « Te Velde » werd geblazen en de vlaggen neerbogen... Een minuut ingetogenheid werd bewaard... Deze plechtigheid was kort, maar toch zo ontroerend.

Daarna had een ontvangst plaats op het gemeentehuis van Schaarbeek.

Ontvangst op het Gemeentehuis

De leden van onze Beheerraad, alsook de meeste dames, werden ontvangen op het kabinet van de Burgemeester, volksvertegenwoordiger BLUM, terwijl de andere Ontmijners in de grote zaal van het gemeentehuis te gast waren.

De ontvangst was hartelijk en had plaats in aanwezigheid van talrijke personaliteiten, waaronder zich bevonden : dhr. WILLOT, schepen van openbaar onderwijs en Schone Kunsten, VAN PEE, provinciaal raadslid, LENOIR, Ch. ROBERT, COURTOY, VAN HAMME, FRANCHE, gemeenteraadsleden, DE GREEF, gemeentesecretaris, SPEDER DE HARVENT, e.a.

Generaal SEVRIN was omringd door de kolonels LINDEN en POSSCHELLE, majoor BONMARIAGE, de kommandanten GEORGE, DOHET, MASSET, MERCKX, VANDERYDT, COGNEAU, dr PRIGNON Meester VANDEN EYNDE, dhh. BAENTS, BERTRAND, CLOSSET, ITTERS, VAN CLEVEN, e.a.

Nadat onze liefvallige Meter, Juffrouw SEVRIN, alsook enkele dames, waaronder Mevrouwen BONMARIAGE, DOHET, GEORGE, ITTERS, LINDEN, MULLAERT, VAN CLEVEN, VANDEN EYNDE, VANDERYDT enz. waren voorgesteld, heette dhr Burgemeester BLUM in naam van de gemeentelijke overheden en van de bevolking de Ontmijners van harte welkom. Hij sprak zijn voldoening en fierheid uit voor deze ontvangst en dankte de ontmijners omdat Schaarbeek werd uitgekozen voor hun algemene vergadering. Hij huldigde de nagedachtenis van de 110 officieren, onderofficieren, korporaals, soldaten en militaire werklieden, die het hoogste offer brachten in de vervulling van hun ondankbare en nederige rol. Hij verheerlijkte de opdracht, die ze hebben volbracht in zeer moeilijke en gevaarlijke omstandigheden en legde nadruk op het feit

dat ze niet alleen een keurkorps hebben gevormd, maar meer nog dat ze deze schone Verbroedering hebben gesticht, waarvan de zo edele doeleinden eenieders bewondering afdwingen.

Generaal Sevrin dankte dhr Burgemeester voor deze loffelijke bewoordingen en drukte zijn tevredenheid uit over het gulhartig onthaal dat aan de Ontmijners door de gemeentelijke overheid en de bevolking van Schaarbeek was voorbehouden. Ter herinnering aan deze gedenkwaardige dag, overhandigde hij aan dhr Burgemeester een bureaulamp, werk van de Ontmijners van Brabant.

De erewijn werd gedronken en daarna begaf iedereen zich naar de grote trouwzaal voor de algemene Vergadering.

De Algemene Vergadering

Onze algemene vergadering had plaats, zoals hoger werd gezegd, in de grote trouwzaal. Het is onnodig nadruk te leggen op het prachtig kader van deze zaal, dat op een grootse wijze de geschiedenis van de gemeente Schaarbeek weergeeft.

Burgemeester BLUM, vergezeld van gemeentesecretaris DE GREEF, stelde er prijs op het congres voor geopend te verkiaren. Hij was overtuigd, zegde hij, dat dit congres vruchten zou opleveren en wenste de Ontmijners veel succes toe.

Generaal SEVRIN dankte en overhandigde aan dhr DE GREEF, als aandenken aan deze dag, een bureaulamp.

De beheerraad werd voorgezeten door Generaal Sevrin, omringd door de kolonels LINDEN en POSSCHELLE, majoor BONMARIAGE, de kommandanten GEORGE, MASSET, MERCKX en COGNEAU, dr. PRIGNON, dhh. BAENTS en VAN CLEVEN.

Majoor BONMARIAGE wenste de aanwezigen hartelijk welkom, dankte eveneens de dames, en verleende onmiddellijk het woord aan Generaal SEVRIN.

Dames, Heren, Beste Makkers,

Zoals ieder jaar op dit tijdstip, zijn we weer eens samengekomen voor onze statutaire algemene vergadering. Het is voor ons een traditie, dat onze eerste gedachten bij een dergelijke samenkomst gaan naar onze duurzame doden. We houden niet op, ook in andere omstandigheden aan hen te denken. Aldus worden op onze nationale feestdag door een afvaardiging van onze Verbroedering bloemen neergelegd aan de verschillende gedenktekens, te hunner nagedachtenis opgericht. Vóór enkele dagen werd, dank zij het initiatief van onze vriend VAN CLEVEN, te Gent, op de hoek van de Ontmijnersstraat, een gedenkplaat opgericht. (Toejuichingen).

Op dit ogenblik zelf zijn enkele kameraden, in uw aller naam, een bloemenruiker gaan neerleggen op het graf van een der besten onder ons : majoor PORREWIIJK, uw vroegere, zo geliefde korpsover-

ste, wiens nagedachtenis in ons blijft voortleven. Ik stel U voor een minuut stilte te bewaren voor onze Doden (de ganse vergadering geeft hieraan gevolg).

In overeenstemming met een vroeger genomen beslissing, onze jaarlijkse vergaderingen in de omgeving van Brussel te houden, staan we vandaag te Schaarbeek. Verleden jaar namen sommige leden het ons min of meer kwalijk dat we te Brugge vergaderden. Voortaan zullen we ons aan de vroegere beslissing houden, tenzij er voldoende en ernstige redenen zouden bestaan om hiervan af te wijken. Voor het volgend jaar wordt de vraag niet gesteld, daar Brussel met zijn Internationale Tentoonstelling als vanzelfsprekend hiervoor aangewezen is.

Waarom hebben we dit jaar Schaarbeek gekozen?

Schaarbeek is een der voornaamste centra van de hoofdstad, waar de vaderlandlievende verenigingen zeer talrijk zijn en in ere worden gehouden. Ge hebt U hiervan deze morgen kunnen overtuigen en het onthaal dat U, zowel vanwege de bevolking, als vanwege de gemeentelijke overheid, te beurt viel, zal U deze keuze niet doen betreuren.

Schaarbeek is daarenboven de woonplaats van een onzer ijverigste beheerders, die sinds de stichting van de Verbroedering, een voorbeeldige bedrijvigheid heeft aan de dag gelegd, tot welzijn van onze Bond. Hij ontbreekt op geen enkele vergadering, en dit congres, waarvan hij iets schoons, iets puiks wilde maken, is zijn werk.

Het geldt hier onze vriend, Kommandant GEORGE, die we in uw naam hartelijk danken voor de volbrachte taak en de behaalde uitslag. (Toejuichingen).

Ik moet hier onze deken, majoor SAMYN verontschuldigen. Hij is door dringende familieaangelegenheden weerhouden. Het is de eerste maal dat hij afwezig is. Om dezelfde redenen hebben Luitenant-Kolonel TERLIN en Kommandant DESAEGHER zich verontschuldigd. De Kommandanten DIEU en SAMYN zijn door ziekte weerhouden. Ten slotte moet ik de afwezigheid verontschuldigen van volksvertegenwoordiger de GROOT, burgemeester van Houthulst en van dhr Rob. RAINOTTE, weldoener van de Verbroedering, die om persoonlijke redenen, belet hebben gegeven.

Ik dank de leden van de Verbroedering, die er aan gehouden hebben hier aanwezig te zijn en ik begroet met veel vreugde de dames, die hier onder ons vertoeven.

Ten slotte stuur ik een bijzondere welkomgroet tot Luitenant-Kolonel POSSCHELLE, aan wie het beleid van de ontmijnerseenheden is toevertrouwd. Het menigvuldig contact dat ik met hem had, laat me toe te zeggen dat hij zijn zeer delicate taak zorgvuldig ter harte neemt. Hij neemt deze waar

met tact en menslievendheid, waardoor hij zich de sympathie en zelfs de verknochtheid van zijn ondergeschikten wist te verwerven. (Lange toejuichingen)

Spijtig dat hij, sinds de overname van het bevel, de netelige maatregelen in verband met de inkrimping der getalsterkte - maatregelen, die vóór zijn aankomst waren voorzien - moest ten uitvoer brengen. In dit domein, zoals in vele andere, ondergaan we de onafwendbare gevolgen van de evolutie en de vooruitgang : overal zijn specialisten en zelfs geschoolde specialisten nodig.

Desnoods zouden de ouderen de huidige opdracht van de ontmijning nog zeer gemakkelijk tot een goed einde kunnen brengen, maar bij het minste onheil, zouden zij toch dadelijk overrompeld worden door de techniek van de nieuwe moderne wapens, en, zoals dit gebeurde in 1940, zouden ze onbeholpen staan voor een reeks nieuwe oorlogstuigen.

Om deze ernstige moeilijkheden in de toekomst te vermijden, wil men de ontmijnerseenheden uitrusten met een groter aantal specialisten, zelfs geschoolde, die misschien vandaag nog wat moeten leren, maar morgen - dank zij hun meer uitgebreide technische onderlegdheid en hun ondervinding, de faam van de ontmijners moeten hoog houden.

Met groot leedwezen zijn we verleden jaar getuige geweest van de strengste getalvermindering onzer eenheden. Het heeft ons diep bedroefd, wanneer we moesten zien dat, na 10 jaar heldhaftig werk, velen onder U werden aangewezen voor andere eenheden, waar ge voortaan de diensthermer, de militaire bediende zijt geworden, zonder dat enigszins rekening gehouden werd met uw roemrijk verleden.

Ge moogt ervan overtuigd zijn dat we deze maatregel diep hebben betreurd en uw leed hebben gedeeld. Al onze pogingen, alsook deze van onze korpsverste, zijn zonder gevolg gebleven, omdat men ons deed opmerken dat het hoger belang van het leger op het spel stond, dat niet alleen nu geldt, maar bijzonder voor de toekomst : een leger moet immers op alles voorbereid zijn.

Ieder militair draagt de last van gelijk welke legerhervorming ; we hebben die meegemaakt in 1924-26, 1946 en nu. Men moet er zich naar schikken, want de bevelen komen van hogerhand en de Minister zelf is verplicht ze te laten uitvoeren.

Vóór vier jaar hebben we getracht de ontmijners te doen overgaan naar de categorie van de militaire werklieden. Op zeker ogenblik meenden we een stellige belofte in handen te hebben, maar we hadden zonder de tussenkomst van de syndikaten gerekend, en alles viel in duigen.

We betreuren zulks des te meer, daar de wet van 12 april 1957 aan de L.M.W. de mogelijkheid biedt over te gaan naar de staatsagenten (burgerlijke werklieden), waardoor ze tot 65 jaar in dienst mogen blijven en een merkelijke pensioensverhoging genieten. Zo we ons hierover verheugen, wat onze

L.M.W. betreft, betreuen we nochtans ten zeerste dat onze ontmiijners op dezelfde manier niet behandeld werden.

In verband met onze eisen, zal ik U eerst spreken over de militaire eretekens. Een invalide met 50 % heeft recht op het kruis van Ridder in de Orde van Leopold II; een gekwetste met ten minste 20 % heeft recht op een lagere onderscheiding.

Deze onderscheidingen worden nog steeds geweigerd aan de ontmiijners, die een schadelijk feit, na 1 mei 1945, kunnen inroepen.

Ik kan U verzekeren dat deze kwestie aan een nieuwe studie werd onderworpen en we de uitslag hiervan met veel hoop tegemoet zien.

Inzake anciënniteitsbijslag hebben de ontmiijners van 1940 en deze, die van 1941 af onder de bezetting hebben ontmiijnd, volledige voldoening bekomen. Al deze tijd telt dubbel voor de weddeberekening van de invaliden en voor de pensioenberekening van invaliden of niet-invaliden. Er valt ook aan te stippen dat deze bijkomende annuïteiten mogen in rekening gebracht worden voor de oud-ontmiijners, die thans een betrekking aan de Staat, de provincie of de gemeente bekleden.

Nochtans, voor de bijkomende annuïteiten tellen alleen de diensten vóór 30-9-45. Daarom hebben we gevraagd dat men voor de ontmiijners deze datum zou achteruitschuiven tot 15-9-49 (datum, waarop het leger op vredesvoet werd gebracht). Dit voorstel werd door ons ingediend bij de commissie voor de oudstrijdersbelangen en met eenparigheid van stemmen aangenomen. Hieromtrent werden verder stappen aangewend bij de Minister en bij het Parlement.

Wij hebben tevens aangedrongen opdat de ontmiijners van 1940 als krijgsgevangenen zouden erkend worden. We zullen binnenkort ingelicht worden omtrent het gevolg, aan dit verzoek gegeven. Ten slotte is dit een rechtmatige eis!

We denken dat ge allen tevreden zijt over het regelmatig verschijnen van uw bulietin, dat U zolang hebt moeten missen. Dank zij onze nieuwe hoofdopsteller, majoor BONMARIAGE, zal het blad voortaan regelmatig verschijnen. We danken hem hiervoor zeer hartelijk!

Onze volgende bulletins zullen U geregeld op de hoogte houden van de kiese zaak der persioenen. Terloops willen we eraan herinneren dat de militair van lagere rang altijd recht heeft op pensioen, - welke ook zijn dienstjaren mogen zijn - wanneer hij ten minste de leeftijdsgrens heeft bereikt.

Nog niet lang geleden kwamen we tussenbeide om te beletten dat een der onzen gewoonweg zonder pensioen naar huis zou gestuurd worden.

Iedereen weet nog zeker wel dat we, op onze algemene vergadering te Jette beslist hebben alles in het werk te stellen opdat onze wezen hun studies zouden kunnen voortzetten. U waart hiermee

allen akkoord en, gesterkt door uw wijze beslissing, hebben we deze weg ingeslagen en doen we voort.

Alhoewel de kosteloze studies voor de wezen door de wetgever voorzien zijn, moeten we nochtans vaststellen dat de organismen, die deze kwestie onder hun bevoegdheid hebben, zeer zuinig te werk zijn gegaan.

Sommige wezen ontvingen ongeveer 5.000 fr., andere niets, omdat de familie-inkomsten een zeker plafond overschreden. Dit was nl. het geval voor de wezen van de beroepsmilitairen.

Sinds een jaar zijn nieuwe onderrichtingen verschenen, en niemand wordt voortaan nog uitgesloten. Zodat we vandaag kunnen mededelen dat iedere ontmiijnerswees in de mogelijkheid verkeert studies te doen, zelfs de hogeschool mag volgen, enerzijds dank zij de studietoelagen en anderzijds door de milde tussenkomst van de Verbroedering.

We ondervinden nochtans spijtig genoeg dat de moeders en voogden niet altijd alles in het werk stellen om deze toelagen te bekomen.

We hernieuwen dus onze raadgevingen en zeggen hun dat ze een jaarlijkse aanvraag tot het bekomen van de toelagen moeten indienen, zodra het kind de lagere school verlaat en zijn studies gaat voortzetten in de middelbare scholen, de athenea, de technische scholen, de normaalscholen en de universiteiten.

We zijn steeds bereid de moeders en voogden in dit edel werk bij te staan. Verleden week nog stuurden we aan allen een paar nummers van het Strijdersblad, waarin de samenvatting van de onderrichtingen dienaangaande was verschenen.

Het is van belang deze nummers goed te bewaren

We vernemen anderzijds dat weduwe VERGHOTE, wiens man in 1955 bij een ontmiijning omkwam, thans haar studietoelagen komt te ontvangen. De zoon SOUPART bezoekt sinds 2 jaar de Universiteit van Brussel, dank zij de studietoelagen en de hulp van de Verbroedering.

Weer een bewijs dat, niettegenstaande we ons steeds verder van het heldentijdperk der ontmiijners verwijderen, uw verbroedering zich nog altijd om uw belangen bekommert. Daarom vragen we U haar getrouw te blijven, want niemand beter dan zij kent uw belangen en kan ze met goed gevolg verdedigen. Meer dan ooit, schaaft U rond ons vaandel.

We beloven U de verdere toewijding van hen, aan wie ge uw vertrouwen hebt geschonken. Ze zullen op de ingeslagen weg voortgaan en alles in het werk stellen om het werk, dat ze op hun schouders hebben genomen, tot een goed einde te brengen, dank zij een totaal wederzijds vertrouwen, waarop ze dan ook ten volle mogen rekenen.

VERSLAG VAN DE SCHATBEWAARDER

Het woord werd daarna verleend aan de secretaris-schatbewaarder BAENTS, die een overzicht gaf van de financiële activiteit van de Verbroedering gedurende het verlopen jaar. De balans van het dienstjaar 1956 werd - zoals ze in de bijlage van ons bulletin nr 2, april 1957 verscheen - zonder bespreking aangenomen.

VERSLAG VAN DE COMMISSARISSEN - TOEZICHTERS ONTLASTING TE GEVEN AAN DE BEHEERDERS.

Het verslag van de commissarissen-toezichters en de te geven ontlasting aan de beheerders worden zonder bespreking en eensgezind aangenomen.

STATUTAIRE VERKIEZINGEN

De hiernavolgende uittredende en herkiesbare beheerders worden met eenparigheid van stemmen gekozen :

SEVRIN - DIEU - VANDERYDT - COGNEAU - PRIGNON - MERCKX - SAMYN Rob. - COTTON - DEBACKER - VAN CLEVEN.

VASTSTELLING VAN DE BIJDRAGE VOOR 1958

Niettegenstaande de verhoging, door het V.V.V. voor lidmaatschap opgelegd, blijft de bijdrage voor 1958 vastgesteld op 40 fr.

Gedurende de toespraak van de Voorzitter deed onze sympathieke aalmoezenier zijn intrede in de zaal en werd warm toegejuicht door de aanwezigen.

ALLERLEI

Kameraad LINOTTE van de afdeling Luik wenst dat sommige beheerders meer stipt de vergaderingen van de beheerraad zouden volgen. Er werd nota genomen van deze aanmerking.

De Voorzitter beklagde zich over het feit dat de bedrijvigheid van sommige afdelingen veel te wensen overlaat. Dr PRIGNON beloofde voor de afdeling Luik een nieuwe bloeiperiode en kommandant MERCKX van de afdeling Antwerpen zette de nederige, maar anderzijds zeer doeltreffende bedrijvigheid van zijn sectie uiteen.

Kommandant DOHET van de afdeling LUIK drukte de wens uit dat een toelage zou verleend worden voor de plechtigheid van 21 Juli aan het

nationaal gedenkteken te Stavelot. Dit verzoek zal onderzocht worden op de eerstkomende vergadering van de beheerraad.

Kameraad VAN CLEVEN stelt asbakjes te koop versierd met onze symbolische bom. Deze asbakjes zijn het werk van de Gentse kunstenaar PAUWELS. Onnodig te vermelden dat deze verkoop een flink succes kent.

Daarna werd de vergadering door de Voorzitter opgeheven en begaf men zich naar het spijshuis van de V.V.V., waar een democratisch noenmaal werd opgediend.

Diner

De feestzaal van de V.V.V. was mooi versierd om de kameraden, alsook hun echtgenoten voor het democratisch noenmaal te ontvangen. Het ten was smakelijk en werd met veel zorg opgediend : een traditioneel voorgerecht, een heerlijke tomatensoep, kalfsgebraad met gekookte aardappelen, gebak en een tas moka.

Bij het nagerecht bood majoor BONMARIAGE, in naam van al de Ontmijners, een ruiker anjelieren aan onze lieve Meter aan die hem lachend omhelsde.

Het is onnodig te herhalen dat iedereen zich, zoals de vorige jaren trouwens, flink heeft vermaakt en dat de ganse maaltijd gekenmerkt werd door de beste verstandhouding onder de aanwezigen.

Laat op de middag gingen de deelnemers aan het congres uiteen. Men beloofde elkander terug te vinden op het congres in 1958.

GEBOORTEN.

Kameraad A. De Backer, voorzitter van de afdeling GENT, is de gelukkige vader van een zevende zoon, waarvan Z.M. Koning Boudewijn het peterschap heeft aanvaard. Onze hartelijke gelukwensen voor de schone familie DE BACKER-DUTRIEU. De familie van onze kameraad G. CARDYN, schatbewaarder van de afdeling Brabant, werd eveneens met een kindje verrijkt, nl. de kleine Christiaan.

Hartelijk proficiat !

HUWELIJK.

Op 5 Juli jl. trad kapitein Jean COMPERE in het huwelijk met juffrouw Dora JONCKHERE. De huwelijksmis werd opgedragen in de Kerk van O.L.V. van Laken, door E.H. COMPERE.

Onze hartelijke wensen van geluk en voorspoed voor het jonge paar.

Onthulling van een gedenkplaat voor de Ontmijners te Gent

De « Flandre Libérale » gaf op 13 en 14 Mei jl. volgend relaas van de onthulling van de gedenkplaat der Ontmijners.

Op de hoek van de Ontmijnersstraat, gelegen op het eiland Malem, werd Zondagmorgen 12 Mei een herdenkingsplaat, werk van de jonge kunstenaar uit Gent, dhr PAUWELS, ingewijd. Het is een sober werk in ceramiek, dat de « badge » der Ontmijners en de zinnebeelden der Ardennen en van de Kust, de twee voornaamste werkterreinen der ontmiijners na de oorlog 40-45, voorstelt.

Deze plechtigheid werd vereerd met de aanwezigheid van talrijke burgerlijke en militaire overheden, waaronder men noteerde : de Generaals DEWULF, SEVRIN en TERLIN, de kolonels POSCHELLE en TERLIN ; dhr AELBRECHTS, kabinetschef van de Provinciegouverneur, tevens vertegenwoordiger van de gouverneur; LEYS, voorzitter van de Genie-Verbroedering en lid van de Ontmijners ; SCHEIRIS voorzitter van de V.O.V. 40-45, E. VAN CLEVEN, de toegewijde adjunct van de provinciale voorzitter van de Ontmijners ; DE WULF, commissaris van de zesde afdeling, Mevrouw ROGGE, hoofdteken van de stad Gent en Juffrouw SEVRIN, Meter van de Ontmijners, alsook afvaardigingen met vaandels van de Ontmijners, de Invaliden, de V.V.V. 14-18 en V.O.V. 40-45, de Genie, de Weduwen en Wezen van de Ontmijners van Oost-Vlaanderen, de N.S.B., de Federatie der Onder-officieren, de provinciale afdelingen der Ontmijners alsook van het centraal comité uit Brussel.

Dhr DE BACKER, voorzitter van de afdeling Oost-Vlaanderen, sprak de gelegenheidsrede uit en herinnerde aan de actie van de Ontmijners, hun opzoekings- en neutralisatiewerk van mijnen en andere ontploffingstuigen, ten einde de Ardennen en de kust voor de Belgen toegankelijk te maken. Na een minuut stilte en ingetogenheid ter nagedachtenis van de Ontmijners, gevallen op het Veld van Eer, vervolgde hij zijn redevoering en vroeg aan de Regering de erkenning van de verdiensten der Ontmijners, die 12 jaar na de wapenstilstand nog altijd wachten op hun strijderskaart.

Dhr DE BACKER dankte vervolgens de Stedelijke overheid voor het genomen initiatief, dat door het geven van de naam der Ontmijners aan een straat, een blijvende hulde zal betekenen aan de Ontmijners zelf. Ook werd in deze dankwoorden de Gentse kunstenaar, dhr PAUWELS, betrokken die met zoveel talent deze plaat ontwierp. Daarna werd aan Juffrouw SEVRIN gevraagd deze te willen ontsluiëren.

Het « Te Velde » werd geblazen, waaronder Generaal SEVRIN een bloementuיל neerlegde aan de

voet van de plaat. Eerw. Pater VAN BAEVEGEM zeggende de plaat en een défilé besloot deze plechtigheid.

Daarna trok men naar het lokaal van de Kon. Vereniging voor zeil- en roeisport, waar Generaal SEVRIN insgelijks bloemen neerlegde vóór de herdenkingsplaat van de Doden uit de twee oorlogen, leden van deze maatschappij.

Tijdens een ontvangst in bovenvermeld lokaal werden Mevrouw ROGGE en Juffrouw SEVRIN eveneens in de bloemen gezet, nadat Generaal SEVRIN nogmaals hulde had gebracht aan de Stad en de Provincie, voor de blijken van genegenheid, die de Ontmijners reeds mochten ondervinden bij het beleggen van een tentoonstelling, een vaandeloverhandiging en een congres, tijdens hetwelk ze op het stadhuis ontvangen werden.

Hij dankte eveneens de aanwezige personaliteiten, alsook de afvaardigingen, die deze plechtigheid met hun aanwezigheid opluisterden. Hij legde ook nadruk op het feit dat eens te meer de stad Gent de Ontmijners heeft willen eren door hun naam aan een straat te geven en een gedenkplaat te laten oprichten, waardoor hun moed en zelfverloochening worden vereeuwigd.

Het is ons een zeer aangename plicht de Gentse afdeling, en in het bijzonder haar dynamische ondervoorzitter, kameraad Emile VAN CLEVEN te danken en geluk te wensen. Emile VAN CLEVEN nam niet alleen het initiatief van deze plechtigheid, maar was er tevens de grote bewerker van.

Het dagblad « Onze DEKENIJEN », liet het verslag van deze plechtigheid gepaard gaan met volgend gedicht, opgedragen aan de Ontmijners :

HULDE AAN DE ONTMIJNERS

Toen heel de wereld overwinning vierde,
stonden de jongens met hart en ziel
de mijnen te zoeken waar 't onkruid tierde
in hard labeuren tot men er bij viel.
De duinen getuigen van de dood die er maaide,
d'Ardennen verkonden 't onmenselijke werk,
de heide ze roept nog waar de vijand zaaide,
overal tekende de dood met zijn merk.
Van de Noordzee tot de vlakke heide
liggen hun lijken als zaden in 't zand
d'eeuwige verrijzenis te verbeiden
hoop op den oogst, O Vaderland.
Gij Vlaming of Waal, gedenk uw helden
wanneer gij komt in villegiatuur ;
voor U vielen op deze slagvelden,
de jongens in 't ontmiijningsvuur.

Onze beheerraad

Regelmatig hadden de maandelijks vergaderingen van onze beheerraad plaats onder voorzitterschap van Generaal SEVRIN.

Waren op deze vergaderingen aanwezig : de majoors SAMYN en BONMARIAGE, kolonel LINDEN, de kommandanten GEORGE en COGNÉAU, dr PRIGNON, de vrienden BAENTS, ITTERS en VAN CLEVEN. Wanneer deze laatste belet was, liet hij zich vervangen door kolonel TERLIN.

Tijdens de vergaderingen hield de beheerraad zich bezig, zoals naar gewoonte, met de toestand van sommige onzer wezen, alsook met tussenkomsten ten voordele van onze kameraden-ontmijners.

De anciënniteitsvergoedingen aan onze ontmiijners toe te kennen tot in mei 1949, werden ook ter sprake gebracht. In die zin werd een verzoek gericht tot de Heer Minister Van Landsverdediging. Eindelijk werden de vereiste schikkingen getroffen voor de plechtigheid te Schaarbeek, alsook voor de bezoeken aan onze Dodengedenktekens op 21 juli.

In de afdeling Brabant

De vergaderingen van de afdeling Brabant werden regelmatig gehouden in het gewoon lokaal, « Les Brasseurs », Kleine Boterstraat te Brussel.

Het damescomité van de afdeling Brabant belegde een vergadering, tijdens welke de nodige schikkingen werden getroffen voor het St. Niklaasfeest.

Waren hierop aanwezig, buiten de Voorzitster : juffrouw SEVRIN, de dames GEORGE, BONMARIAGE, ITTERS, VANDEN EYNDE, TIELEMANS en LINDEN.

Huldeplechtigheid aan het Nationaal Gedenkteken der Ontmijners te Stavelot

Spijt het slechte weer, ging dit jaar op 21 juli het huldebetoon aan ons nationaal gedenkteken met bijzondere luister door. Na een Te Deum in de abdijkerk, begaven zich de burgerlijke en militaire overheden naar het gedenkteken der Doden van de stad, waar bloemen werden neergelegd door Generaal SEVRIN, dhr burgemeester DAXHELET en door de Voorzitter van de N.S.B., terwijl het « Te Velde » werd geblazen. Een minuut ingetogenheid werd bewaard, waarna de stoet zich opnieuw in beweging zette in de richting van ons nationaal monument.

Het vaandel van de Ontmijners der afdeling Luik werd, op kop van de stoet, begeleid door de vlaggen der plaatselijke maatschappijen, waarachter een afvaardiging van de afdeling Luik, de overheden, die aan het TE DEUM hadden deelgenomen en een talrijke menigte volgden.

Adjutant REUL, eerste sergeant-majoor JORIS, sergeant DAVID en de kororaals HAEGDORENS, DANS, TAHIR, HOUGE en LARDINOIS, stelden zich op naast het gedenkteken.

Achtereenvolgens werd het gedenkteken met bloemen versierd door Burgemeester DAXHELET in naam van de stad, door de Voorzitter van de N.S.B. en door onze vriend RAINOTTE, in naam van de Ontmijners. het « Te Velde » weerklonk, de vaandels bogen en een minuut stilte werd bewaard ter nagedachtenis van onze duurzame doden.

Generaal SEVRIN dankte de Burgemeester, alsook de gemeenteoverheid voor de zorg, waarmee het gedenkteken wordt onderhouden. Hij was de toek van de erkentelijkheid der Ontmijners voor zo een prachtige daad.

De Burgemeester dankte op zijn beurt Generaal SEVRIN voor deze hartelijke woorden en beloofde dat alles zou in het werk gesteld worden opdat het gedenkteken zijn grootheid en waardigheid zou mogen behouden.

Daarna was de plechtigheid ten einde en werden de overheden door kommandant DOHET uitgenodigd om in de « VAL d'AMBLEVE » de ereporto te gaan drinken.

Aldus waren we enkele ogenblikken later in het prachtig kader, dat door de ligging van de « Val d'Amblève » wordt gevormd. Men bemerkte er Generaal SEVRIN ; senator CODIN, oud-burgemeester van Stavelot ; Ridder DAVID, vrederechter, onze grote vriend RAINOTTE ; majoor BONMARIAGE, voorzitter van de afdeling Brabant ; dr PRIGNON, voorzitter van de afdeling Luik ; kommandant VANDERYDT, bouwkundige LINOTTE van de afdeling Luik ; dhr JENNEKENS, vaandrig ; de reeds hogervermelde afvaardiging van de Ontmijners, alsook de liefvallige dames : SEVRIN, DOHET, LINOTTE, PRIGNON, RAINOTTE en VANDERYDT.

Kommandant DOHET dankte de overheden voor de steun en groette hen, die zijn uitnodiging hadden beantwoord. Hij hoopte, zegde hij, geholpen door de Dienst voor Toerisme, ons volgend jaar te kunnen ontvangen in het prachtig kader van de « Wachterszaal » der oude abdij.

Onze dank en onze rechtzinnigste gelukwensen aan kommandant DOHET voor het totaal welslagen van deze plechtigheid.

Oproep tot de afdelingen

Nogmaals hernieuw ik de oproep, die ik reeds vroeger deed tot onze afdelingen. Dat ze me zo gauw mogelijk, VOOR OPNAME IN HET BULLETIN, alles wat de leden van hun afdelingen aanbelangt, overmaken : de data en plaatsen van hun vergaderingen, het verslag der bijeenkomsten, alsook van hun verschillende manifestaties, enz...

De plechtigheden op 21 Juli te Blankenberge en in De Panne

Zoals te Stavelot aan ons Nationaal Gedenkteken, hadden op 21 Juli gelijkaardige huldebetogingen plaats aan onze dodengedenktekens te Blankenberge en in De Panne.

Majoor SAMYN, vergezeld van een afgevaardiging der provincie West-Vlaanderen met vaandel, begaf zich vooreerst naar Blankenberge. Te 14 u. 30 werden bloemen neergelgd aan de voet van het Monument door dhr Burgemeester van Blankenberge en door Majoor SAMYN. Daarna vertrok dezelfde afvaardiging naar De Panne, waar ons gedenkteken met bloemen werd versierd en de burgemeester van De Panne eveneens een prachtige bloemenruiker neerlegde.

Deze twee korte plechtigheden maakten een diepe indruk op de aanwezigen.

EVEN LACHEN...

Jojo komt met vakantie op de buiten en maakt onmiddellijk een ronde in het dorp.

Bij zijn terugkomst vliegt hij in de armen van zijn mama.

— Mama, ik heb iets gezien, dat ik nog nooit had gezien.

— Wat dan, mijn lieve?

— Ik heb zien een parrd maken.

— Wat zegt ge, vraagt de ontstelde moeder!

— Niet helemaal, mama. Men had er bijna mee gedaan. Een man was juist bezig zijn poten vast te nagelen!

Jojo tekent een koe; plots vraagt hij aan mama:

— Zeg mama, hoeveel soorten melk zijn er?

— Wel, er is natuurlijke melk, gesteriliseerde en gecondenseerde melk, tapmelk, karnemelk... Maar waarom vraagt ge dat?

— Wel mama, om te weten hoeveel kraantjes ik aan de buik van mijn koe moet zetten.

Een jonge dokter komt terug thuis te 11 uur 's avonds, na een afmattende dagtaak.

Zijn vrouw is reeds te bed. Hij gaat eveneens slapen en zegt tot zijn vrouw:

— Indien men telefoneert, zegt dat ik hier niet ben.

Twee minuten later rinkelt de telefoon. Een zeer zenuwachtige dame verlangt kost wat kost de dokter te spreken.

— Spijtig, mevrouw, maar mijn man is nog niet thuis en ikzelf lig al te bed. Maar misschien kan ik U raad geven. Wat hebt ge?

De dame zet haar kentekens van haar kwaal uiteen. De vrouw van de dokter vraagt heel stil wat ze moet antwoorden. Deze laatste zegt het haar op dezelfde toon, waarna de patiënte aan de andere zijde van de telefoon de nodige richtlijnen te horen krijgt.

— Wel bedankt, antwoordt de dame. Maar zeg eens, heeft de heer, die naast U in het bed ligt, verstand van geneeskunde?

Twee heren zijn op bezoek te Londen en hebben meer dan genoeg de whisky eer aangedaan.

Ze springen op een autobus met twee verdiepingen.

De eerste is op de bovenverdiep. Hij blijft er enkele minuten, waarna hij doodsbleek naar beneden snelt.

— Gaat het niet, vraagt zijn gezelschap?

— Het gaat daarboven absoluut niet, antwoordt de andere, er is geen bestuurder, zelfs als de wagen in volle beweging is.

